ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIR GORDON SLYNN της 14ης Μαΐου 1985 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Η υπό κρίση υπόθεση περιήλθε στο Δικαστήριο με αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ με ημερομηνία 27 Ιουνίου 1984 το Tribunal de grande instance της Ορλεάνης στο πλαίσιο ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιόν του.

Στη δίκη αυτή, ο Jean-Pierre Gontier, ως υπεύθυνος μιας υπεραγοράς « Leclerc », κατηγορείται για παράβαση της γαλλικής υπουργικής απόφασης 83-58/A της 9ης Νοεμβρίου 1983 περί καθορισμού κατωτάτων τιμών λιανικής πωλήσεως βενζίνης. Ο Gontier ισχυρίστηκε προς υπεράσπισή του ότι η υπουργική απόφαση δεν συμβιβάζεται προς το κοινοτικό δίκαιο, προς επίλυση δε του ζητήματος αυτού, το Tribunal υπέβαλε τα ακόλουθα ερωτήματα στο Δικαστήριο για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως:

« Έχουν τα άρθρα 3, στοιχείο στ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ την έννοια ότι απαγορεύουν σε ένα κράτος μέλος τη νομοθετική ή κανονιστική θέσπιση κατωτάτων τιμών που επιβάλλονται κατά την πώληση της βενζίνης σούπερ και της απλής βενζίνης;

Μπορεί ο καθορισμός τέτοιων κατώτατων τιμών να συνιστά ποσοτικό περιορισμό επί των εισαγωγών ή μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης και να θεωρηθεί κατά την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης ως ανταποκρινόμενος σε επιτακτική ανάγκη δημοσίας τάξεως; »

Τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία ανέκυψε η υπό κρίση υπόθεση είναι παρόμοια με εκείνα της υποθέσεως 231/83, Cullet κατά Centre Leclerc, επί της οποίας το Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση στις 29 Ιανουαρίου 1985. Ωστόσο, τα πραγματικά περιστατικά στην υπό κρίση υπόθεση έλαβαν χώρα τον Μάιο 1984 και επομένως διώκονται βάσει της υπουργικής απόφασης 83-58/A της 9ης Νοεμβρίου 1983 και όχι βάσει της υπουργικής απόφασης 82-13/A, την οποία κατήργησε και αντικατέστησε από τις 15 Νοεμβρίου 1983. Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν και κατά πόσο το στοιχείο αυτό μεταβάλλει τα πράγματα ως προς τα ανακύπτοντα κοινοτικού δικαίου ζητήματα.

Βάσει της γαλλικής νομοθεσίας που ίσχυε κατά το χρόνο των πραγματικών περιστατικών τόσο της υπόθεσης Cullet όσο και της υπό κρίση υποθέσεως, η κατωτάτη τιμή λιανικής πωλήσεως καθοριζόταν απλώς με αφαίρεση ορισμένου ποσού φράγκων ανά λίτρο από την ανώτατη τιμή πωλήσεως ανά λίτρο, η οποία καθοριζόταν με μια σειρά από περίπλοκους υπολογισμούς που περιγράφονται στις προτάσεις και στην απόφαση της υπόθεσης Cullet. Βάσει της υπουργικής απόφασης 82-13/A, που ήταν η επίδικη στην υπόθεση Cullet, το αφαιρετέο ποσό ήταν 9 centimes (εκατοστά του φράγκου) ανά λίτρο για την απλή βενζίνη και 10 centimes ανά λίτρο για τη βενζίνη σούπερ. Από τις 15 Νοεμβρίου 1983 τα αφαιρετέα ποσά μεταβλήθηκαν σε 16 centimes και 17 centimes αντιστοίχως με την υπουργική απόφαση 83-58/A, που είναι η επίδικη στην υπό κρίση υπόθεση. Πέρα από τη μεταβολή αυτή, το σύστημα καθορισμού της κατωτάτης

* Μετάφραση από τα αγγλικά.

τιμής λιανικής πωλήσεως στη Γαλλία παρέμεινε κατ' ουσία αμετάβλητο. Επομένως, η υπό κρίση υπόθεση αφορά ουσιαστικά τα ίδια ζητήματα κοινοτικού δικαίου με την υπόθεση Cullet.

Τα ζητήματα αυτά διατυπώνονται με ακρίβεια στα ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο. Μολονότι τα ερωτήματα αυτά δεν αναφέρουν τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, με τις σκέψεις 15 και 18 της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση Cullet έχει ήδη γίνει δεκτό ότι τα εν λόγω άρθρα δεν έχουν αυτά καθαυτά εφαρμογή σε μια υπόθεση όπως η υπό κρίση.

Οι παρατηρήσεις που κατέθεσαν ο κατηγορούμενος, η γαλλική κυβέρνηση και η Επιτροπή δεν προσθέτουν τίποτε το ουσιώδες στα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν στο Δικαστήριο στην υπόθεση Cullet. Η απόφαση του Δικαστηρίου στην εν λόγω υπόθεση κάλυψε όλα τα σχετικά ζητήματα που άπτονται των άρθρων 3, 5 και 30. Στην υπό κρίση υπόθεση δεν αποδείχτηκε, όπως άλλωστε δεν αποδείχτηκε και στην υπόθεση Cullet (σκέψεις 32 και 33), ότι συντρέχει καμία από τις αναφερόμενες στο άρθρο 36 περιπτώσεις που να δικαιολογεί τους περιορισμούς των εισαγωγών και, κατά συνέπεια, να αίρει την απαγόρευση των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος του άρθρου 30.

Κατά την άποψή μου, για τους λόγους που αναπτύσσονται στην απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1985 επί της υποθέσεως Cullet, οι απαντήσεις στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunal de grande instance της Ορλεάνης πρέπει να έχουν ως εξής:

« 1) Τα άρθρα 3, στοιχείο στ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον καθορισμό από τις εθνικές αρχές κατωτάτης τιμής λιανικής πωλήσεως των καυσίμων.

2) Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ αντιτίθεται σε τέτοιας φύσεως κανονιστική ρύθμιση όταν η κατωτάτη τιμή καθορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα εγχώρια διυλιστήρια, αυτές δε οι τιμές παραλαβής συνδέονται με την ανώτατη τιμή, η οποία υπολογίζεται βάσει μόνο των τιμών κόστους των εγχωρίων διυλιστηρίων σε περίπτωση που οι τιμές των καυσίμων στις ευρωπαϊκές αγορές αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες.

3) Καμιάς από τις περιπτώσεις του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αποδείχτηκε η συνδρομή, ώστε να εκφεύγει η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση της απαγορεύσεως του άρθρου 30 της Συνθήκης. »

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων των διαδίκων της κύριας δίκης. Ως προς τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθείτε.